

VIEVIO MIESTO BIBLIOTEKA

VLADAS BARTUŠKA

***VIEVIO MIŠKININKAS, AMERIKOS LIETUVIS
(1904 -1995 M.)***

1998

Salomeja ir Vladas
Bartuškaitis
1992 m. Čikagoje

Izvadā

1996 m. rudenī Jungtinīsē Amerikas Valstīsē leidzamo dienraščo "Draugas" administracija paskelbe organizuojanti rajis "Spanda Lietuvai".

Mūsų m. biblioteka gavo informaciją apie galimybes gauti nemokamai įvairios literatūros ir spaudos, tik reikėjo parašyti apie savo pageidavimus.

Janina Naitavičienė bibliotekos vadovė išsiuntė į JAV "Draugo" redakcijos administratoriui Igmini Buciniui laišką, kuriame paprašojo apie Mėvio miestelio kultūrinį-ekonominių gyvenimą, apie bibliotekos kraštotyrinę veiklą ir paprašė užpildyti fonde sovietmečio paliktas spragas lietuvių literatūros kultūros ir kraštotyros srityse.

Laiškas buvo išspausdintas "Draugo" dienraštyje. Je 1997 m. gegužės mėn sulaukėme spaudos siuntų, kurias suolejo ir mums padovanojo atskiri asmenys, įvairios lietuvių organizacijos, sambūriai, klubai.

Tačiau labiausiai mus pradžiugino p. Danutės Horzonienės laiškas, kuriame rašė: "... bevarant "Draugo" dienraštį, ašis užkliuvo už žodžio "Mėvis" ir taip perskaitiau Jūsų laišką, iš kurio sužinojau taip pat apie dabartinį Mėvį, o ir tai, kad Jūsų biblioteka renka Mėvio kraštiečių prisiminimus, nuotraukas". Toliau rašo: "Mėvi, laikau savo gimtinę... Mano brolis Ramonas... ir aš, buvome krikštyti Šv. Onos bažnyčioje. Paskaičiusi Jūsų laišką pagalvojom, kad mano a. a. tėvelis tikrai norėtų skūti jo ir mamytės nors ir nedidelį lietuviškų knygų rinkinį Mėvio bibliotekai. Kartu su knygomis rasite ir keletą nuotraukų..." (Visa laiškas žiūr. priede)¹.

Taigi atsliepi mūsu išeivī kraštietē,
kuri mums dāvāju vērtīgu lūgu, at-
sūtīt tēvniecībai Mladā Bartuškos prisimini-
mus un uzturības, īs to laihotarpio, kad
apvieno Nievijē.

Susirašīnējimas su p. Dainute nemtu-
ho ihl šol. Isipareigojome ~~iz~~spausdinti Vla-
do Bartuškos atsiminimus "Galven" laihvraš-
tyje in gaeitu laihu pradziņginsime kraštietē
isspausdintus sugražindams atgal in JIAT.

Ši vraštotyrinė medžiaga labai idomi
in reikšmīga vievēcians. Jan ja pasinaudojo
p. Juozas Stepankevičius, papildydams
Nievio kelis musiejams elirpozicijā. Ateityje
tikimēs mūsus jāninsjs istorikus, vraštotyrininkus
dēmesio, todil visā medžiagā apie Mladā Bar-
tuškos in jo šeimā svētkam in viens vārtis in
apibendrinam šīame aplankē.

1. Mīškininības Vladas Bartuška Mievjē.

Žmogaus gyvenime jaunystės laisvotarpis visada yra išpuilingas, todėl gyvenimo tarpusis prabėgęs Mievjė girininko atmintyje išliko ryškus ir smagus iki pat senatvės.

Vladas Bartuška iš Šalios buvo perkeltas į Trakus miškus, vėdijęs Miesto girininkiją 1930 m. pavasarį.

P. Bartuškai apsikankius Kaune Miškus departamente, kanceliarijos viršininkas Tolešius labai iškypė žavingas Miesto apylinkes, sausus miškus, žalius ežerus, gerą susisiekimą tramvajumi su Kaune ir puikią girininko sodyką prie gražaus ežero netoli Miesto miestelio. Tolešius surišojo jauną miškininką gera perspektyva, tačiau, kaip paaiškėjo atvykus į vietą, miškas puikus, išlikęs tai, kad sodyką parduota, nebuvo ieškoti naujo būsto. - Mielai pagelvojęs Vladas Bartuška išsikėlė į Ausieniškus kaimą pas ūkininką Šumšį, kuris turėjo savo plytinę ir dviejų aukštų gyvenamą namą. Įnuomavo ant-rame aukšte didelį kambarį raštinai ir mažą miegamąjį, ir taip išsikūrė. Girininkui priklauso arklis su baltu, todėl visur jodavo raitas.

Apsirūpinęs pastogę pirmiausia nuvyko pasidainyti po miestelį, tačiau labiausiai domino demarkacijos linija, laikinoji siena su Lenkija, "šiaurinė" siena (kaip ją vadino vietos gyventojai).

Labai vaizdingai ir su dideliu liūdesiu Vladas Bartuška aprašo savo atsiminimus: "Tai užkelti vartai į Vilnius".²

Tralus, miškus viedījā, kurai priekšā
ir Nīvjo girinācija, savo īstāgu turēja Bārtu-
myse, netoli Žiezmaru miesteli. Viedījā pra-
džioje sudarē penkios girinācijās, o vēlān
šešios. Nīvjo girinācija buvo labai di-
delė, net duylis eiguos turēja Jos girinā-
kas, Vladas Bartuška sumūliar prisiminē
ir aprašē savo atsiminimose iņvardin-
dama visas eiguos pavardes. (Žūr priede Nr. 2,

Be valdiškus miškus girināko kontrolei
buvo pavesta keletas mažesnių privatus sa-
vininkus miškus, kurie buvo atoliku nuo pagrin-
dinių valtybinių miškus. Privatus miškai gi-
rininkus sudarē nepatoguus, tačiau ir val-
diški miškai reikalavo daug dėmesio, nes
nebuvo miškus ribus, nei metinės kirtimo nor-
mos nebuvo nustatytos, kas apsunkino darbas
ir orientacija naįjai atvylusiam girininkui.
Tāčiau netrūkus; Nīvi, atvyls miškus ma-
fininkas Edvardas Velavičius ir miškus talisa-
torius Hofmanas. Sutartikai dūbant iki velypo
rudens miškai buvo apmakuoti ir sutalsuoti.

Sąžiningas ir kruopštus girininko darbas
Nīvjo girinācijoje buvo aukštai įvertintas.
1937m. Vladas Bartuška buvo paskirtas
tarnyboje, jam buvo paskirta pati aukščiau-
sė girininko kategorija - IX-oji. Dabari
alga buvo 340 litų. „Prie atlyginimo reikėtu

² Gyvenimas Nīvyje smagus ir neužmirštamas -
/Galvė. - 1998. - Vas. 20. - P. 6.

priskaičiuoti 10 ha žemės su trobesiais, 30 erdumais, geriausios rūšies medis ir 60 litų per mėnesį raštinės patalpos nuomoti. 3- prisiemena girininkas.

Nievyje Vladas Bartuška su žmona aktyviai bendravo su litais valstybės tarnautojais: mokytojais D. Kaustantinavičiumi, Prinevičiais, Minkūn, pasienio policijos rajonus viršininkais p. Zmuidzinavičiais, Vaitiekiais, Tinteriu, Kelduršiu, vidaus policijos nuovados viršininku Čerbulem, pašto viršininku Šlyteriu, klebonu Mincevičium ir litais.

„Nievo miestelis buvo gana judrus, nes dėl jo gražius apylinkių čia suplaukėdavo apsidar vasarotojai. Mokytojai suvokėdavo vakarėlius, šauliai - gegužines, šauliai - laužus ir kt. 3- rašė Vladas Bartuška. 1933 m. vasarą Nievyje vyko didelė Niekiaus Dėnos šventė, kuriai suplaukė apie 12 tūkstančių kaimiečių, kariaukorių ir apylinkių gyventojų. Miesto aikštelėje vyko programa: buvo salomos, kanklės, skambėjo dainos, grojo orkestras, veikė bufetis. (žūr. motraukė Nr. 3)

Nieus švenčių, gegužinių nemilstantis dalyvis, baliaininkas buvo girininkas Vl. Bartuška su žmona. Žmona Salomėja pagimdžiusi du sveikus ir gražius vaikus: 1932 m. balandžio 15 d. sūnus Romas Jonas, o 1934 m. vasario 3 d. dūbra Dainis Jonas negalijo

3. Gyvenimas Nievyje senagis ir neužmirštamas.
- /Galvė. - 1998. - Vas. 27. - P. 6.

1. Pirmoje eilėje, penktas iš kairės sėdi pasienio policijos rajono viršininkas Vaitaitis, šalia jo - Panerių dvaro įgaliotinis Mickevičius, dvarininkas Dulskis. Antroje eilėje: Klebonas Mincevičius, Vievio viršaitis (pavardė nežinoma). Trečioje eilėje: trečias iš kairės girininkas Vladas Bartuška. (nuotrauka daryta apie 1935 metus)

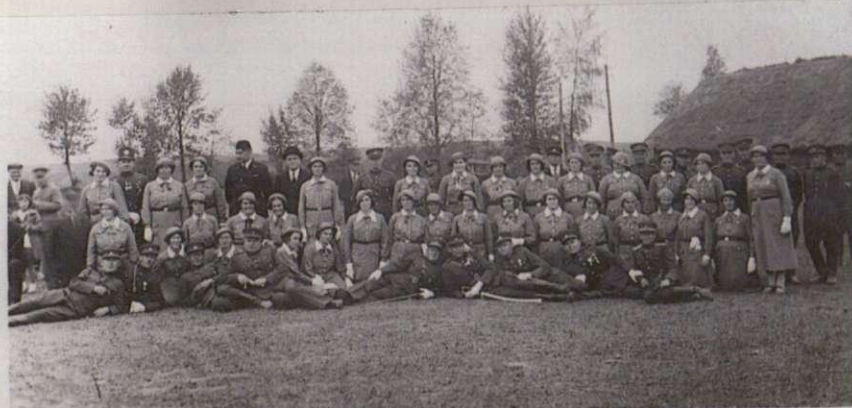
2. Prie demarkacijos linijos, Panerių dvaro vasarvietėje apie 1936 metus. Sėdi iš kairės: Vievio girininkas Vladas Bartuška su sūnum Romanu, nežin., pasienio policijos rajono virš. Vaitaitis, Mickevičius, nežin., Antroje eilėje iš kairės: Mickevičienė, Salomėja Bartuškienė, Milančiūtė, Marytė Miņkūnaitė-Janutėnienė, nežin., D. Kanstantinavičienė, V. Buinevičius. Stovi iš kairės: valsčiaus sekr. Janutėnas, nežin., nežin., O. Buinevičienė su sūnum.

3.-4, Gegužinė Panerių dvare apie 1935 metus.

5. 1936 m. Palangoje įvykusioje moterų šaulių stovykloje, Vievio moterų šaulių būrio valdyba. Iš kairės: Marytė Minkūnaitė, Salomėja Bartuškienė, nežin., D. Kanstantinavičienė, nežin., O. Buinevičienė, Vaitaitienė.

6. Vievio šaulės apie 1936 metus.

7. Karių kapų diena Vievio kapinėse apie 1936 metus. Sėdi iš kairės: D. Kanstantinavičienė, Vaitaitienė, nežin., nežin. S. Bartuškienė. Stovi kairėje prie paminklo (balta kepuraite) Marytė Minkūnaitė, pirma dešinėje pusėje paminklo O. Buinevičienė, trečias iš dešinės mokyt. Aliukas, šeštas - klebonas Juozas Mincevičius, virš klebono - kun. Juozas Andrikonis.

8. Vievio vaikų darželio auklėtiniai apie 1937 metus.

9.

atsīdzināgti savo laime ir grašus gūpē-
ninus Nievjē.

Ponca Salomija Bartuškiene aktīvi
dalīnāvo Nievio moteru sācīus veitlojē,
buvo bēnīo valdybos varē. 1936 m. kartā
su Maryte Minkūnaste, D. Kaustantīnāvārene,
O. Bučneviciene, Naitastiene ir lit. moterimis
dalīnāvo Palāngos moteru sācīus stovyklojē.
Savo raikūcīs palīdāvo atīdāus vyro
ir Nievio raikū darīetīo aīkīetīos globat. (zīz.
motrāuka priēde Nr. 8.)

1939 metāis Lēnkaīja īteībe Līetuvāi ultima-
tums, rēīkālāndama wānēgti diplomātīnīs
raptīs ir atīdarītī susīcīlīmas. Nertīkūt īš
mīkūr jolīos pagalbīs, ultimātums buvo prī-
īmtas.

Po ultimātums, pācīame Nievjē raiz-
das līch parīkēte, buvo īsteīgtā īmītīne,
kurājē dābo 10 tāmāntōjs. Buvo atīdarītās
susīcīlīmas su Nīlīnīnī. Per Nīvīo gēlēm-
hēlīo stotī; ī Nīlīnīs ir atgal ēmē kursuotī
trānkīnīvāi. Wānēsgus diplomātīnīs saīty-
līs su Lēnkaīs ir Līetuvāi ītūlo rēīkālā,
prātēstī plēntā īkī Tāmno, nē Lēnkaīs buvo
mūtīes plēntā īkī demarkacīes līnīos, prī
slīmāntīshīs kāmīo nūo Nīlīnīnīs dā
prīēš 1930 mētīs. Grēitāi buvo suprōjēttuo-
tās plātās hētīrīoms eīlēm māīnīs plēntā
ir prādētī žēmēs kāmīo, pūtīnīs supūtīnīo
ir mīsho īstūītīmo darbāi. Prīēš kūtīant tūkī-
cīs - Lēnkū - rūs kāmī darbā, buvo atīlīktā
vīš trīpīs lūbomētūs mōžē - tāip pasāhōjs
Nladas Bartūška savo raikams.

1939 m. vasaros atostogas giminėms su šeima leido žmonos tėvų šeja Matilijose, Šalies apskrityje. Ir štai vienas gražią dieną iš Gruškalbūdžio atvažiavęs Salomėjus Brolis pranešė, kad per Kauno radiją paskelbė jog prasidėjo vokiečių karas su lenkais. Bartuškas tello nutraukti atostogas ir sugrįžti į tarnybos vietą į Mėvį.

Rugsėjo mėn. 15d. Šturmantiskius pasienio punkte pasirodė pirmi karo pabėgėliai, o vėliau ir Mėvį užplūdo kariškių ir civilių būrai. Mėvio geležinkelio stotyje pasirodė keltas kariškių traukinių su amunicija, tačiau niekieno netrukdomi grįžo atgal, iš kur atvykę buvo. Bėgliai sukėlė paniką Mėvyje, neužilgo buvo išgabenti į Kauną.

O rugsėjo mėn. 20d. prie demarkacijos linijos pasirodė pirmieji rusų kariuomenės daliniai. Sutrukinę lenkus Kremliavos „geradėjai“ parūpė Lietuvai grąžinti Vilnius ir Vilniaus kraštą⁵ (Žiūr. Bartuška V. atsiminimai.)

4. Bartuška, Vladas. Gyvenimas Vieryje smagus ir neužmirštamas. - /Galvė. - 1998. - Kovo 13. - P. 6.

5. Bartuška, Vladas. Gyvenimas Vieryje smagus ir neužmirštamas. - /Galvė. - 1998. - Kovo 27. - P. 7.

Narēnoje M. Bartūška su šeima gyvena
iš 1941 metų, vėliau perbėgė į Rytus.

Dulra Damiē Barlaīnē - Korsoniē
 rašo: "Šķaitant Tēvelio prasmīnims man
 atrodo, kad būvome bene vīni ī pastu-
 tīnīs, palikusiēji Lietuvas, nes tēveliai, atrodo,
 lauki īli pastutins minūtes, vis tēkdamies,
 kad īvylis stebuklas or noreikis palikti Lietuvas"⁴⁷
 (Ziūr. priedas Nr. 3)

6. Gyvenimas Vievijje smagus ir neužmirštamas.
- /Gėlė. - 1998. - Kovo 27. - 7.

Paskutiniai gyvenimo metai

Mladas Bartuška gimė 1904 m. vasario 12d.,
Soralus km. Šunskus valsčiuje, Marijampolės
apskrityje, o mirė 1995 m. rugsėjo mėn. 2d.
Čikagoje (JAV)

Gimtinės Vl. Bartuška pragyveno ilgą,
ir prasmingą gyvenimą, tačiau „paskutinius
10 savo gyvenimo metų buvo aklas, bet prieš
tai dar suspėjo parašyti, kaip jis sakydavo,
savo vaikams ir anūkams, savo gyvenimo
atsiminimus. Jūs išspausdino liuygojė
„Gimtos aidas“ – tai išėjus miškininkų
pristiminimai, tarp jų ir mano tėvelio –
rašo dūbra p. Damiute Korzoniene? (žūr.
Priedas Nr. 3)

Žmona Salomėja sulaukė 92 metų
amžiaus yra fiziškai labai silpna, sunkiai
pavaišito, bet protinai stipri. Prieš penkis
metus dūbra Damiute su žentur Raimundu
perkėlė savo senus tėvelius pas save, nes
jiems vieniems jau buvo neįmanoma gyven-
ti. Todėl dabar p. Damiute turi didžiausią
rūpestį prižiūrėti mamą.

O p. Salomėja Bartušienė domisi viso-
mis naujienomis iš savo jaunystės miesto
Nievo. Domėjosi draugus mokytojus Konstan-
tinavičienės ir Buinevičienės lihimais, pra-
šė atsiųsti apie jas žinias, pritarė dū-
brs mūčiai dovanoti Nievo bibliotekai
liuygas.

Mādo ir Salomējos Bartušus vaihai ir anīhai

Sūmus Romana su šeima gyvena
Floridoje (JAV)

Dukra p. Danutė Korzonienė su vyru
gyvena Palos Hills⁹ (Žūr. Priedas Nr. 3) Jie
užaugino sūnus Algi, kuris yra elektronikos
inžinierius, yra vedęs lietuvaitę - Karina Ka-
sūlytę. Mama, p. Danutė labai tuo didžiuo-
jasi. Algis labai gerai kalba ir rašo lietuviš-
kai, yra baigęs šeštadienį lietuviškas mo-
hyla, yra laukęs 1978 m. Lietuvoje kartu su
tėvais.

Karina, kuri prieš metus gavo bakalaurą
laipsnį iš gailėtingųjų seserų mokslo, turi
bakalaurą laipsnį iš marketingo, bet tos
srities nemėgo. Ji taip pat kalba lietuviškai,
tik šiek tiek silpniau.

p. Danutė Korzonienė jausmųstė studijū-
no komercinius mokslus, bet jis nemėgo ir
toje srityje beveik nedirbo, nes ištekėjo. Su-
laikius sūnus, vyro pagėdavimu redi-
bo bet augino sūnus. Jam paangus abty-
niai isijūngi i lietuvišką visuomeninę
veiklą - aštuonis metus buvo Pasaulio
Lietuvis Bendruomenės Valdybos reikalus
vedija, o vėliau, tas patias pareigas
atliko JAV Lietuvis Bendruomenės valdy-
boje. Nuo gimnazijos laikus buvo skautis
sąjungos nari, vėliau dirbo Nydūno jaunio-
mo fonde, Akademinių skautijos leidykloje,
o dabar prižiūri mamytę ir rūpinasi šeima.

Salomėja Bartuškienė
9131 Del Prado Drive, 2S
Palos Hills, IL 60465
U.S.A.

Nykas Raimundas dar dūba, jās
taip pat inžinieris, kaip ir sūnus.
Raimundas rūpestingai tēvas ir sūnus,
seštdienaiņ vāzinoja par tēveli, kuriam
jau irgi reikia pagalbos. Myli savo
žmona, sekmdienaiņ išleidžia jās „pa-
lahstyt“, leidžia pailsēt nuo namų rū-
pesių.

Štai tolia graži lietuvis išeiuis
šeima gyvena toli nuo Tėvyne's lietuvis,
tačiau domisi jās, kuo galedama padeda
jās: sūnėia kungis sūnėia, rašo laiškus
su geriausiai linkėjimai' mums.¹⁰
(Žūr. Priedas Nr. 6.)

Priedai:

1997 gegužės 22

Vievio viešosios bibliotekos vedėjai
p. Janei Vasilavičienei

Gerbiama Ponia Vasilavičiene,

Prieš kurį laiką bevartant "Draugo" dienraštį, akis užkliuvo už žodžio "Vievis" ir taip perskaičiau Jūsų laišką, iš kurio sužinojau truputį apie dabartinį Vievį, o ir tai, kad Jūsų biblioteka renka Vievio kraštiečių prisiminimus, nuotraukas, kad pageidaujate išseivijoje išleistų lietuvių rašytojų knygų.

Vievį laikau savo gimtine, nors mama pagimdė mane Kauno ligoninėje, nes Vievyje 1934 metais nebuvo nei ligoninės, nei poliklinikos. Mano brolis Romanas, kuris šiuo metu su šeima gyvena Floridoje, o taip pat ir aš, buvome krikštyti Šv. Onos bažnyčioje. Paskaičiusi Jūsų laišką pagalvojau, kad mano a.a. tėvelis tikrai norėtų skirti jo ir mamytės nors ir nedidelį lietuviškų knygų rinkinį Vievio bibliotekai. Šiai minčiai pilnai pritarė mano 92 metų amžiaus mamytė, kuri dabar gyvena su manim ir mano vyru Raimundu.

Gegužės 21 d., savo mamytės vardu, per lietuvių agentūrą "Transpak" išsiunčiau Jums tris dėžes knygų. Su šiuo laišku, siunčiu sąrašą knygų, kurias agentūra pristatys į biblioteką 6 - 8 savaitių bėgyje. Ten taip pat rasite ištrauką iš mano tėvelio atsiminimų. Mano tėvelis paskutinius 10 savo gyvenimo metų buvo aklas, bet prieš tai dar suspėjo parašyti, kaip jis sakydavo, savo vaikams ir anūkams, savo gyvenimo atsiminimus. Tą dalį, kuri liečia mūsų šeimos gyvenimą Vievyje perrašiau ir siunčiu Jums kartu su knygomis. Viena iš siunčiamų knygų yra "Girios Aidas" - tai išseivių miškininkų prisiminimai, tarp jų, ir mano tėvelio. Nors ši knyga, mano manymu, labai prastai redaguota, pilna korektūros klaidų, bet vistiek ją siunčiu. Kartu su knygomis rasite ir keletą nuotraukų. Traukdamiesi 1944 metais iš Lietuvos tėveliai nepasiėmė jokių nuotraukų, bet giminės Lietuvoje jas išsaugojo ir pagaliau, Lietuvai atgavus nepriklausomybę, jas atsiuntė mums. Padariau keletos nuotraukų kopijas, prie kurių prirašiau jose esančių asmenų pavardes, tiek, kiek mamytė jas atsiminė.

Priedas Nr. 1.

Kaip matysite, dauguma siunčiamų knygų yra minkštais viršeliais, nes kietais viršeliais išleisti pas mus knygas visada buvo ir yra labai brangu. Mano mamytė (o taip pat ir aš) tikisi, kad siunčiamos knygos bus naudingos Jūsų bibliotekai.

Prieš pat man išsiunčiant tėvelių knygas, Čikagoje veikiančios Akademinės skautijos leidyklos pirmininkas atvežė keletą knygų, kurias taip pat pasiunčiau Jums.

Žinau, kad mano mamytei būtų labai malonu žinoti, kad knygos laimingai pasiekė Jūsų biblioteką, tad būčiau Jums labai dėkinga jei gavę knygas mums pranešumėte.

Su geriausiais linkėjimais,

Danutė Korzonienė

Mūsų adresas: 9131 Del Prado Drive, 2 S
Palos Hills, IL 60465
U.S.A.

P.S. Mano mamytė, paskaiciusi Jūsų "Draugui" rašytame laiške apie spaudoje paskelbtus prisiminimus apie mokytojus O. ir V. Buinevičius ir D. Kanstantinavičienę, klausia ar nebūtų įmanoma gauti kopiją tų paskelbtų prisiminimų? Šie asmenys jai buvo labai gerai pažįstami ir ji labai norėtų paskaityti apie juos, sužinoti kas su jais atsitiko.

Gyvenimas Vievyje smagus ir neužmirštas

Šį pavasarį, kai buvo paskelbtas knygu, skirtų Lietuvai, rinkimo vajus, Vievio bibliotekos vedėja Janina Vasilavičienė, nusiuntė laišką Amerikos lietuviams. Jis buvo išspausdintas laikraštyje "Draugas". Perskaičiusi laišką, p.D.Korzonienė atsiuntė Vievio bibliotekai ne tik knygų, bet ir velionio tėvelio Vlodo Bartuškos (1904-1995 m.) atsiminimus. 1972 m. ponas Vladas juos padiktavo dukrai, nes pats jau nematė. Pateikiame "Galvės" skaitytojams prisiminimų ištraukas.

Mišakai ir miškininkai

1930 m. pavasarį, balandžio mėnesį, buvau perkeltas iš Šakių į Trakų miškų urėdijos Vievio girininkiją. Vykdamas į naująją paskyrimo vietą, sustojau Kaune ir užėjau į Miškų Departamentą. Kanceliarijos viršininkas Toleikis man papasakojo, kad Vievio girininkija yra žavingoje vietoje. Sausi miškai, žali ežerai, geras susisiekimas traukiniu su Kaunu, o girininko sodyba su trobesiais prie gražaus ežero, netoli Vievio miestelio.

Dar nesutemus traukinys mane

atvežė į Vievio geležinkelio stotį. Pasisamdęs vežiką išvažiavau į girininko sodybą prie Zelvės ežero. Girininko namie neradau, bet jis netrukus grįžo. Besikalbant su girininku Rinkevičium paaikškėjo, kad viskas ką minėjo kanceliarijos viršininkas yra, išskyrus svarbiausią sodybą. Ją (trobesius ir žemę), kuria girininkas naudojo beveik 10 metų, esą Žaslių žydai nupirkę iš buvusios savininkės, prancūzės grafienės, gyvenančios Paryžiuje ir todėl iš čia reikia skubiai išsikelti.

(Bus daugiau)

Gyvenimas Vievyje smagus ir neužmirštas

Tęsinys. Pradžia Nr. 6

1930 m. ankstyvą pavasarį, pėrėmęs Vievio girininkiją, tuoj pastebėjau, kad čia miškotvarkos matininkų ir taksatorių dar nebūta, vadinas, nei miškų ribos, nei metinės kirtimo normos nėra nustatytos. Taigi, ir miškų planų neturėjome, tai labai apsunkino darbą ir orientaciją, ypač naujai atvykusiam girininkui. Taip man besisielojant sužinojau, kad į miestelį atvyko miškų matininkas ir apsisistojęs pas Gladkus. Vieną dieną matininkas atvažiavo motociklu pas mane susipažinti ir gauti reikalingų žinių. Pasirodė matininkas esąs jaunas vyras Edvardas Velavičius. Netrukus atvyko ir miškų taksatorius Hofmanas. Taip iki vėlyvo rudens miškai buvo apmatuoti ir aptaksuoti.

Gyvenimas Vievyje

Vievio miestelyje ir jo apylinkėse gyveno nemažai valstybės tarnautojų: pasienio policijos, vidaus policijos, miškų, valsčiaus, mokytojų, geležinkelio, saugumo policijos ir, pagaliau, muitinės. Dalis jų, su klebonu Mincevičium ir mokytoja Kanstantinavičiene (ji buvo našlė)

priešakyje, sudarė aktyvistų - baliaininkų ratelį. Aktyvūs ratelio nariai, be minėtų, buvo: pasienio policijos rajonų viršininkai p.p.Zmuidzinavičiai, Vaitaičiai, Tinteris, Keldušis, vidaus policijos nuovados viršininkas Čerbulėnas, pašto viršininkas Šlyteris, valsčiaus sektretorius Janutėnas, mokyklos vedėjas Bui-nevičius su žmonomis, vėliau mokytojai Minkūnai ir kiti, gal mažiau aktyvūs: mokyt. Aliukas, muitinės saugumo vald. Urbonas su žmona, veterinarijos gyd.Elisonas, keletas apylinkės mokytojų, na, ir mudu su žmona Salomeja.

Vievio miestelis buvo gan judrus, nes dėl jo gražių apylinkių čia suplaukdavo apščiai vasarotojų. Mokytojai suruošdavo vakarėlius, šauliai gegužines, skautai laužus ir kt.

1932 m. pavasaris mūsų šeimai tikrai buvo smagus ir neužmirštas. Balandžio mėn. 15 d. Kauno ligoninėje gimė mūsų pirmagimis sūnus Romanas Jonas. Mudu su žmona negalėjome atsидžiaugti tokiu gražiu kūdikiu, o Vievio klebonas tvirtino, kad jis tokio gražaus vaikelio dar nebuvo krikštijęs...

1933 m. vasara vieviškiams buvo atmintina, nes čia įvyko didelė Vilniaus Dienos šventė. Vievio miškai - reto gražumo pušynai ir didžiulis ežeras sutraukė apie 12 tūkstančių kauniečių, kaišedoriečių ir apylinkės gyventojų. Iš Kauno viena po kitos važiavo specialios automatricos, o tarp miestelio ir miško (1 km) kursavo autobusai. Miške, specialiai įrengtoje aikštėje, vyko programa: buvo sakomos kalbos, skambėjo dainos, grojo orkestras, veikė bufetai.

1934 metai vėl buvo derlingi. Paslaugusis gandras, jau turėdamas mūsų adresą, vasario mėn. 3 d. atnešė mums dukrytę, kuriai parinkome Danutės Joanos vardus.

1937 metai man asmeniškai buvo reikšmingi tuo, kad buvau paaugštintas tarnyboje. Gavau pačią aukščiausią girininko kategoriją - IX-tąją. Dabar mano alga buvo 340 litų. Prie atlyginimo reikėtų priskaičiuoti ir 10 ha žemės su trobesiais ar be jų, 30 erdmetrių geriausios rūšies malkų ir 60 litų per mėnesį raštinės patalpų nuomoti.

Bus daugiau

Gyvenimas Vievyje smagus ir neužmirštamasis

Tęsinys. Pradžia Nr. 6

Ultimatumas

Lietuva, dėl savo geografinės padėties, kaip tas akmenėlis ant vieškelio, visiems mašėsi po kojų. Agresyvūs ir grobuoniški kaimynai nuolat ją tremė, terijo ir naikino. Lietuvis tik retai kada galėjo laisvai atsikvėpti. Kai po sunkių nepriklausomybės kovų lenkai užgrobė Vilnių ir dalį teritorijos, Lietuvos valstybė neturėjo diplomatinį santykių su Lenkija.

1939 metais Lenkija, pasiūtusi galingą, įleikė Lietuvai ultimatumą užmegzti diplomatinį santykių ir atidaryti susisiekimą. Kad įaugins lietuvius, lenkai kaip išdėgintom gerklėm per Vilniaus radiją šaukė ir šaukė: "Maršale (Pilsudski), vesk mus į Kauną!"

Nesitikint iš niekur jokios pagalbos, ultimatumas buvo priimtas,

santykiai užmegzti ir susisiekimas atidarytas.

Po ultimatumo, pačiame Vievyje vaizdas kiek paskieitė. Pirmiausia, čia buvo įsisteigta nemaža muitinė, kurioje dirbo dešimt tarnautojų. Tuo pačiu buvo atidarytas ir susisiekimas su Vilniumi. Dabar per Vievio geležinkelio stotį į Vilnių ir atgal pravažiuodavo po keletą traukinių per dieną.

Berods dar prieš 1930 metus lenkai buvo nutiesę plentą nuo Vilniaus iki demarkacijos linijos, prie Skirmantiskų kaimo. Po ultimatumo, užmegzus santykius su lenkais, ir Lietuvai iškilo reikalias pratęsti plentą iki Kauno. Iki šiol čia buvo prastas, vadinamas Ekaerinos vieškelis, apie 20 metrų platumo, apsidintas beržais. Prieš kylančią vokiečių - lenkų - rusų karui, naujo plento žemės sukasimo, pylimų supilimo ir miško iškirptimo darbų buvo

atlikta virš trijų kilometrų. Plentas buvo suprojektuotas keturioms eilėms mašinų.

1939 m. vasaros atostogų metu žmonos tėviškėje Katilnuose, iš Griškabūdžio dviračių avaziavęs jos brolis pranešė, kad per Kauno radiją paskelbė jog prasidėjo vokiečių - lenkų karas. Nesibaigus atostogų laikui išvykom į tarnybos vietą - Vievį, kur netrukus pasirodė karo padariniai.

Dar nebuvo nuo karo pradžios praėję nei poros savaitių, kai Vievio pasienio ruože pasirodė lenkų kariuomenės šarvuoti daliniai, kurie tai šen, tai ten pasieniu bastėsi, lyg pasitiktinamą įvažiavimo varčius į Lietuvos žemę.

Rugsėjo mėn. 15 d. Skirmantiskų pasienio punkte pasirodė ir pirmieji lenkų karo pabėgėliai. Tai nebuvo koki kaimiečiai ar pakrikę fronto kareiviai, bet maršalo Pilsud-

skio našlė su palydovais. Ponios Pilsudskienės adjutante, advokate kreipėsi į mūsų pasienio policijos sargybinių prašydama leisti įžengti į Lietuvos teritoriją, bet sargybinis nesutiko įsileisti. Tada adjutantė prašė leisti nueiti į pasienio policijos sargybos būstinę ir telefonu susisiekti su mūsų prezidentūra, bet sargybinis ir to neleido. Pabėgėliai jau beveik kritę į paniką. Netrukus atvyko kitas sargybinis, kuris leido užėti į būstinę. Adjutantė susisiekti telefonu su prezidentūra ir keliai minučių pasikalbėjus, atraportavo Pilsudskienei ir laukė atsakymo. Kai atsakymas atėjo per apskrities viršininką, Pilsudskienei su svirta buvo leista įvažiuoti. Maršalkienė su palyda pernakojo prie geležinkelio stoties buvusiam Minkūnų viešbutėlyje. Čia įvyko adjutantės susikirtimas su šeiminių dukra, kai pastaroji nesutiko užleisti savo miegamojo. "Jūs turbūt nežinote kas yra maršalkienė, kad taip mažai dėmesio kreipiate?", - išdidžiai

paklausė adjutantė. "Nežinau ir nenoriu žinoti", - atsakė šeiminių duklė Martė Janutienė.

Kitą dieną į Vievio miestelį, kuriškoje riknuotele įžygiavo civilių būrys, apie 150 vyrų. Paaiškėjo, kad tai buvo Vilniaus miesto ir apskrities saugumo ir kriminalinės policijos pareigūnai. Tarp jų viešiskiai apžaidino keletą lietuvių, kurie anksčiau buvo pabėgę į Lenkiją. Taip pat pasirodė vienas, kitas sunkvežimis su kareiviais, lengvieji automobiliai su kartininkais. Visi peržengusieji demarkacijos liniją buvo nuginkluojami. Pasienio policijai buvo tikra dartybė. Jai padėjo šaukliai ir iš atsargos pašaukti vietiniai kariai. Dar porą dienų (rugsėjo 17 ir 18) plūdo mašinomis ir pėsti, daugiausia kartininkija be šeimynų. Taip pat ne daug atbėgo ir civilių kareivių. Į geležinkelio stotį įvažiavo keletas karščių traukinių su amunicija, bet kai kurie, kaip atrodo, niekieno netrukdomi grįžo atgal.

Bus daugiau

Galve. - 1998. - Kovas 13. - P. 6.

Gyvenimas Vievėje smagus ir neužmirštamas

Pabaiga. Pradžia Nr. 6

Vievėje bėgliai sukėlė paniką. Pilnas miestelis internuotų karininkų. Jie būreliais vaikščiojo ir stoviniavo gatvėje, kažką nervingai kalbėjo, o kai kurie nesusilaikydami verkė kaip maži vaikai. Verkė, kad negalėjo nuo priešų apginti savo tėvynės, verkė, kad galbūt niekad nesimatys su savo mylimom žmonom ir vaikučiais.

Laikiniai karininkams buvo paskirtos patalpos naujoje, mūrinėje dviejų aukštų pradžios mokykloje. Kiek dar atvyko naujų, sekantios dienos rytą visi traukiniu buvo išgabenti į Kauną.

Rugsėjo mėn. 20 d. prie demarkacijos linijos pasirodė pirmieji rusų kariuomenės daliniai. Sienos apsaugą perėmę rusų kariai pačiame pasienyje nesirodė - sieną stebėjo iš toliau, pasislėpę.

Sutriuškinę lenkus Kremliaus "geradėjai" pasiūlė Lietuvai grąžinti Vilnių ir Vilniaus kraštą. Tuoj po Vilniaus atgavimo man paskambino Vievio miškų urėdas Majauskas ir pranešė, kad Miškų departamento parėdymu turiu vykti į Vilnių ir prisistatyti Žemės ūkio ministerio

pavadootojui miškininkui Juozui Skaigiriui. Supratau, kad būsiu komandiruojamas tarnybai į Vilniaus kraštą. Labai nusiminiau ir priekaištavau urėdui, kad išdirbęs Vievėje dešimt metų, dabar esu siunčiamas "į tremtį" - Vilniaus kraštą. Urėdas aiškinosi, kad ne jis, o Miškų departamentas parinko žmones. Man tada prisiminė kaip neseniai mes dainavom ir šaukėm "Į Vilnių, į Vilnių", o dabar kai galim ir turim ten vykti, visi išsisukinėjam ir purtomės.

Dešimt metų, kuriuos išgyvenau Vievėje man paliko gražiausius prisiminimus visiems laikams. Čia vėdžiau, čia gimė ir augo mūsų vaikai. Suprantama, kad nenorėjau būti iškeliamas, tačiau nurodytą dieną sėdau į traukinį, važiuojantį į Vilnių.

Ištrauka iš Vlado Bartuškos atsiminimų, surašytų 1972 metais Čikagoje.

Vladas Bartuška gimė 1904 m. vasario mėn. 12 d., Sarakų km., Šunskų valsčiuje, Marijampolės apskrityje. Mirė 1995 m. rugsėjo mėn. 2 d. Čikagoje.

Galvė. - 1998. - Kovo 27. - P. 7.

Priedas Nr. 2,
Vlado Bartuškos prisiminimų ištraukos
išspausdintos „Gėlės“ laikraštyje“

1997 rugsėjo 5

Vievio viešosios bibliotekos vedėjai
Poniai Janei Vasilavičienei

Miela Ponia Vasilavičiene,

Jūsų laiškas mudvi su mamyte sujaudino iki ašarų. Ačiū Jums už nuoširdžius žodžius, už tai, kad mūsų menkas pastangas taip gražiai įvertinote. Labai ačiū ir už nuotrauką, kurioje matome ne tik Jus, bet ir Vievio biblioteką.

Mamytę nepaprastai dėkinga Jums už atsiųstas kopijas spausdintų prisiminimų apie mokytojus Buinevičius ir mokytoją Kanstantinavičienę. Graudu jai buvo skaityti apie gerai pažįstamų žmonių tragiškus likimus, ypač jaudinosi skaitydama apie mokytoją Kanstantinavičienę. Įdomu, ar iki šiol dar nėra žinoma kur ir kada žuvo šis nepaprastas žmogus?

Prašote sutikimo leisti spausdinti mano Tėvelio prisiminimų ištraukas „Galvės“ laikraštyje. Su didžiausiu malonumu aš tokį sutikimą duodu, nes žinau, kad mano Tėveliui tai būtų labai malonu. Prašau tik, jei nesusidarytų Jums per daug sunkumų, atsiųsti man kopiją to kas bus išspausdinta, o būtų dar smagiau gauti visą „Galvės“ laikraštį, kuriame bus atspausdinti Tėvelio prisiminimai.

Mano Tėvelio prisiminimų ištrauka baigiasi sakiniu: „Suprantama, kad nenorėjau būti iškeliamas, tačiau nurodytą dieną sėdau į traukinį einantį į Vilnių.“ Norėčiau pridėti, kad mano Tėvelis nuvykęs tą dieną į Vilnių sužinojo, kad yra skiriamas į Varėną II-ąją, urėdo pavaduotojo pareigom. Varėnoje gyvenome iki 1941 metų, kada Tėvelį perkėlė į Alytų, tom pačiom pareigom. Alytuje išgyvenome iki 1944 metų liepos mėn. 7 d., kada pasitraukėm į Mamytės tėviškę Katilių kaime, netoli Griškabūdžio, Šakių apskrityje, o Lietuvos - Vokietijos sieną mūsų šeima pervažiavo (vieno arklio traukiamu mažu vežimėliu) 1944 metų spalio 10 dieną. Skaitant Tėvelio prisiminimus man atrodo, kad buvome bene vieni iš paskutiniųjų palikusieji Lietuvą, nes tėveliai, atrodo, laukė iki paskutinės minutės, vis tikėdamiesi, kad įvyks stebuklas ir nereikės palikti Lietuvą.

Siunčiu Jūsų prašomą mano šeimos nuotrauką. Parinkau tą, kurioje yra ir mano tėveliai ir sūnus Algis su žmona. Ši nuotrauka buvo daryta prieš pat

Priedas Nr. 3

Tėvelio mirtį. Gal nekuklu, bet negaliu nepasigirti, kad mūsų sūnus Algis, kuris yra elektronikos inžinierius, yra vedęs lietuvaitę - Kariną Kasiulytę. Gal toks pasigyrimas sunkiai suprantamas Lietuvos žmogui, bet kai kuriems iš mūsų yra nepaprastai didelis džiaugsmas kai išeivijoje yra sukuriama lietuviška šeima. Mūsų Algis labai gerai kalba ir rašo lietuviškai, yra baigęs šeštadieninę lituanistinę mokyklą, yra lankęsis Lietuvoje (kartu su mumis 1978 metais). Karina, kuri prieš metus gavo bakalauro laipsnį iš gaillestingųjų seserų mokslų (jau turėjo bakalauro laipsnį iš marketingo, bet tos srities nemėgo), silpniau kalba lietuviškai, bet mes vistiek esame labai laimingi, kad turime lietuvaitę marčią!

Klausiate kuo aš užsiimu. Paskutinius penkis metus mano bene vienintelis užsiėmimas buvo tėvelių priežiūra. Kaip Jums rašiau, paskutinius dešimtį metų mano Tėvelis buvo aklas, o abiejų tėvelių sveikatos buvo tiek blogos, kad prieš penkis metus juos atkraustėme pas mus, nes jiems vieniems jau buvo neįmanoma gyventi. Tėvelis mirė prieš du metus, Mamytė fiziniai yra labai silpna, sunkiai pavaikšto, bet protiniai, ačiū Dievui, stipri. Labai pergyvena, kad jos akys sparčiai silpnėja, nes labai mėgsta skaityti ir tai beveik vienintelis jos užsiėmimas ir džiaugsmas.

Jaunystėje studijavau komercinius mokslus (kurių labai nemėgau, bet atrodė, kad tai praktiškiausi mokslai Amerikoje), bet toje srityje beveik neteko dirbti, nes ištekėjau, susilaukiau sūnaus, o mano vyro pageidavimu, nedirbau, bet auginau sūnų. Jam paaugus, labai aktyviai įsijungiau į lietuvišką visuomeninį darbą - aštuonis metus buvau Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos reikalų vedėja, o vėliau, tas pačias pareigas ėjau JAV Lietuvių Bendruomenės valdyboje. Nuo gimnazijos laikų buvau aktyvi Skautų sąjungos narė, vėliau, dirbau Vydūno jaunimo fonde, Akademinės skautijos leidykloje. Kadangi buvau taip įsijungusi į lietuvišką gyvenimą, dabar jo labai pasigendu, bet pasirinkimo neturiu, nes mano pirmas ir didžiausias rūpestis yra mamytė, kurios vienos jau nebegaliu palikti, tad beveik visą laiką tenka būti apie namus. Turiu labai gerą vyrą, kuris suprasdamas mane išleidžia sekmadieniais "pasiganyti", kaip jis sako, pats likdamas su mamyte (man tenka sekmadienis, nes vyras dar dirba - jis irgi inžinierius - o šeštadieniais važiuoja pas savo tėvelį, kuriam jau irgi reikia daug pagalbos).

Jaučiu, kad prirašiau per daug apie save ir savo gyvenimą, bet manau atleisit man. Labai norėčiau daugiau žinoti apie Jus, Jūsų šeimą. Kiek atsimenu, savo laiške "Draugui" rašėte, kad esate vievietė. Ar gimėte Vievyje? Ar visą laiką čia ir gyvenote? Ar Jūsų Tėveliai kilę iš Vievio? Kokia Jūsų mergautinė pavardė - gal mano Mamytė pažinojo Jūsų Tėvelius?

*Su geriausiais brukėjimais,
Danutė Kozlovai*

SALOMĖJOS IR VLADO BARTUŠKŲ KNYGOS SKIRTOS

VIEVIO VIEŠAJAI BIBLIOTEKAI

1. LIETUVOS ISTORIJA, red. A. Šapoka (2 egz., vienas minkštais viršeliais, antras kietais virš.)
2. IŠEIVIJOS VAIDMUO NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS ATKŪRIMO DARBE,
Vincentas Liulevičius
3. DR. JONAS ŠLIUPAS, JO RAŠTAI IR TAUTINĖ VEIKLA, Dr. Juozas Jakštas
4. STEPONAS KOLUPAILA, Jurgis Gimbutas ir Juozas V. Danys
5. NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ STATANT, R. Skipitis
6. NEPRIKLAUSOMA LIETUVA, R. Skipitis
7. NEPRIKLAUSOMYBĖS SAULĖJ, I-ma dalis, Mykolas Vaitkus
8. NEPRIKLAUSOMYBĖS SAULĖJ, II-tra dalis, Mykolas Vaitkus
9. ŽVILGSNIS Į PRAEITĮ, K. Žukas
10. MAŽOJI LIETUVA IR MES, inž. Vincas Žemaitis
11. PIETRYČIŲ PABALTIJO ETNINĖ PRAEITIS, P.I. Kušneris
12. NUO KRIVULĖS IKI RAKETOS, red. Antanas Gintneris
13. LIETUVA CARO IR KAIZERIO NAGUOSE, Antanas Gintneris
14. LIETUVIŲ TAUTOS PRAEITIS, red. Juozas Jakštas
15. TAUTOS SUKILIMAS 1941, Pilypas Narutis
16. LIETUVIŲ BELETRISTIKOS ANTOLOGIJA, red. B. Brazdžionis ir B. Babrauskas
17. LIETUVIŲ LITERATŪRA, Domas Velička
18. LIETUVIŲ IŠEIVIJOS SPAUDOS BIBLIOGRAFIJA 1975-1979
19. LIETUVOS MIŠKAI IR JŲ ŪKIS, dr. Antanas Skėrys
20. GIRIOS AIDAS, lietuvių miškininkų išeivių vardynas
21. JŪRŲ KELIAIS, B. Krištopaitis

22. ŽURNALISTIKA, red. Juozas Prunskis
23. TEN EKRANE SUŽIBUS, Raimundas M. Lapas
24. AKADEMINIS SKAUTŲ SAJŪDIS, red. R. Bartuškienė
25. AKADEMIKŲ SKAUČIŲ DRAUGOVĖS KANDIDAČIŲ PROGRAMOS KONSPEKTAS
26. ZANAVYKIJA, red. Alicija Rūgytė
27. AŠTUNTOJI PRADALGĖ
28. KUN. ANTANAS STANIUKYNAS, dr. Antanas Kučas
29. NAKTIS, Autobiografiniai pokalbiai, Kun. Petras
30. VIENAS MAŽAS GYVENIMAS, Henrikas Lukaševičius
31. LIETUVOS KATLIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA, IV, VI, & IX tomai
32. AUŠRA, 5 knygos
33. DIALOGAS SU LIETUVIAIS, Bronys Raila
34. VERSMĖS IR VERPETAI, Bronys Raila
35. ŽODŽIAI IR PRASMĖ, Rimvydas Šilbajoris
36. KRITUSIEJI UŽ LAISVĘ, Vl. Ramojus
37. LIETUVA BOLŠEVIKŲ OKUPACIJOJE, Juozas Prunskis
38. BĖGOME NUO TERORO, Juozas Prunskis
39. SIAUBINGOS DIENOS, Juozas Kapačinskas
40. MIRTIES KOLONA, Antanas Tolis
41. RAUDONASIS TVANAS, Ignas J. Šeinius
42. MES VALDYSIM PASAULĮ, I tomas, Liudas Dovydenas
43. MES VALDYSIM PASAULĮ, II tomas, Liudas Dovydenas
44. UŽ SPYGLIUOTŲ VIELŲ, A. Gervydas
45. TARP ŽALSVŲ PALAPINIŲ, P. Kesiūnas
46. PALIK AŠARAS MASKVOJE, B. Armonienė

47. LENKŲ OKUPACIJOJE IR JŲ KALĖJIMUOSE, Povilas Petkevičius
48. RINKTINIAI RAŠTAI, Pulgis Andriušis
49. DONELAIČIO KAPAS, Kazys Bradūnas
50. MUZIKA ĮŽENGIANT Į NEREGĖTUS MIESTUS, A. Landsbergis
51. RUDENS RITMU, Jurgis Blekaitis
52. ŠVENTADIENIS UŽ Miesto, Marius Katiliškis
53. APSAKYMAI, Marius Katiliškis
54. SAUJA SKATIKŲ, Kazys Alménas
55. PAŠIURPO MANO VELNIAS, Liudas Dovydėnas
56. TARP DVIEJŲ GYVENIMŲ, Vytautas Alantas
57. LIEPKALNIO SODYBA, Vytautas Alantas
58. VAIŠVILKAS, Juozas Kralikauskas
59. MARTYNAS MAŽVYDAS VILNIUJE, Juozas Kralikauskas
60. MIGLOTAS RYTAS, Vincas Ramonas
61. PO DAMOKLO KARDU, Anatolijus Kairys (2 egz.)
62. TILTAS PER NERĮ, Valė Marcikonytė
63. VEIDU PRIE ŽEMĖS, Kotryna Grigaitytė
64. MOTINOS RANKOS, Alė Rūta
65. SANTAKA, Andrius Norimas
66. GIEDRA VISAD GRĮŽTA, Kazimieras Barėnas
67. LIEPALOTŲ MEDYNUOSE, Petronėlė Orintaitė
68. DELFINO ŽENKLE, Jurgis Gliuda
69. NAMAI ANT SMĖLIO, Jurgis Gliuda
70. SAULĖS TAKAS, Nelė Mazalaitė

71. PIRMASIS RŪPESTIS, Jurgis Jankus
72. RUGSĖJO ŠEŠTADIENIS, Birutė Pukelevičiūtė
73. SAULĖGRAŽŲ TVANAS, Nijolė Jankutė
74. ANT RIBOS, R. Spalis
75. SUSITIKIMAI, Adolfas Merkelis
76. VĖJAS LEKIA LYGUMA, Aloyzas Baronas
77. IŠDŽIŪVUSI LANKA, Aloyzas Baronas
78. TREČIOJI MOTERIS, Aloyzas Baronas
79. DEBESYS IR PROPERŠOS, Petras Melnikas
80. PARTIZANAI, Juozas Daumantas
81. ALTORIŲ ŠEŠĖLY, Vincas Mykolaitis-Putinas

IVAIRŪS LEIDINIAI:

II PASAULIO LIETUVIŲ DIENOS

PEDAGOGINIS LITUANISTIKOS INSTITUTAS 1958-1983

VERTIMAI:

1. PIETŲ KRYŽIAUS PADANGĖJE, sudarė Povilas Gaučys
2. KATRYNA, Sally Salminen, vertė M. Mikaliūnas
3. BAISUSIS SENELIS, M. Radzevičiūtė, vertė Jonas Dainauskas

ANGLŲ KALBA:

1. History and Commemoration in the Baltic, red. Saulius Sužiedėlis
2. Anglų-lietuvių kalbų žodynas
3. Atlasas
4. Žurnalas "National Geographic" (11 numerių)

AKADEMINĖS SKAUTIJOS LEIDYKLOS Vievio bibliotekai dovanotos knygos:

NUO DEVYNIŲ IKI PIRMOS, Nijolė Jankutė (2 egz.)

ANGELŲ SNIEGAS, Danutė Brazytė-Bindokienė (2 egz.)

BALSAS IŠ LAISVĖS KAPO, Klijūnas (2 egz.)

DR. JONAS ŠLIUPAS, JO RAŠTAI IR TAUTINĖ VEIKLA, Dr. Juozas Jakštas (1 egz.)

Translith Inc. dba TRANSPAK
2638 W. 69th St.
Chicago, IL 60629 USA
tel. 312-436-7772

Sluntėjas

S. Borlukienė

vardas, pavardė

Gavėjas

Vedžio Vankoricius

vardas, pavardė

Bosnyio g. 69 4 Vieni

adresas

Gauta

Šių

kiekis žodžiais

sluntinys(la) Nr.

938775

Nr.

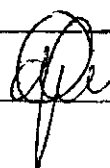
938776, 938777

Siuntinys(la) pristatytas(l) namus.

1997 m. 07 mėn. 07 d.

Prilėmė

vardas, pavardė

parašas

Įteikė A. Pluscauskas

Įteikė Translith Inc. f-lio atstovas

parašas, įskaitoma pavardė

Raugyklos 25, 2024 Vilnius
Tel. (822) 262827, 262427
215.5.4096 159000

Knygu sąntos iš Čikagos.
Priedas Nr.4

AR JAU SPAUDOS VAJUS PASIBAIGĖ?

Labai gaila, kad „Draugas“ nustojo spausdinti laiškus iš Lietuvos bibliotekų, o jau kuris laikas nepastebiu net ir sąrašo bibliotekų, kurios pagėdautų išeivijoje išleistų knygų.

Nors rūbų ir maisto siuntinius į Lietuvą esu siuntusi daug metų, niekad nesu gavusi laiško, kuriame būtų tiek džiaugsmo ir dėkingumo, kiek jo yra laiške iš Vievio viešosios bibliotekos, gavus tris dėžes mano tėvelių sukaupytų knygų, kurias ten pasiunčiau, pasakaičiusi „Drauge“ išspausdintą laišką, rašytą šios bibliotekos vedėjos Janinos Vasilavičienės. Esu tikra, kad jei nebūčiau pamačiusi „Drauge“ laiško, kurio antraštėje buvo žodis „Vievis“ (mano gimtinė), jei nebūčiau perskaičiusi to laiško, nebūčiau iš viso pagalvojusi apie knygų siuntimą. O tokiu atveju, nebūčiau padariusi tą „gerą darbą“, kuris suteikė tiek džiaugsmo žmonėms tėvynėje. Mano mamytę ir mane jų dėkingumas sujaukino iki ašarų. J. Vasilavičienė rašo:

„...Jūsų dovanotų knygų kolekcija yra nepaprastai vertinga, atskleidžianti įvairiapusiškumą išeivių iš Lietuvos gyvenimą, veiklą ir kūrybą, kuri praplės mūsų žinias ir akiratį. Atsiųstos knygos yra puikiai išsaugotos, daugelis jų su dedikacijomis, autografais, jos bus akivaizdžiu pavyzdžiu jaunimui kaip reikia tausoti, mylėti knygą. ...jas sudėjau į atskirą parodų lentyną skaitykloje, pačioje matomiausioje vietoje, kad kiekvienas lankytojas matytų ir susipažintų su 'Salomėjos Bartuškienės iš JAV dovana'. O Jūsų Tėvelio prisiminimai ir nuotraukos ...tikrai reikšmingi mums ir bus saugomi kaip kraštotyriniai bibliotekos eksponatai.

Linkiu Jums ir ypač Jūsų Mamytei geros sveikatos, daug džiaugsmo akimirų,

tokių, kokių Jūs suteikėte mums. Tesaugo Jus Dievas”.

Tai tik mažą ištraukėlę iš ilgo, gražaus laiško.

Noriu paskatinti „Draugo“ skaitytojus nepagailėti pastangų ir laiko pasiųsti knygas į savo gimtojo kaimo ar miestelio biblioteką. Manau, kad ten jos yra daugiau laukiamos ir reikalingos, negu didžiosiose Lietuvos bibliotekose. Ir neužmirškite pasiųsti mūsų dainų, šokių švenčių bei kitų renginių ir veiklos leidinius, kurie supažindins juos su išeivijos gyvenimu.

Danutė Korzonienė
Palos Hills, IL

P. Danutė Korzonienė rašo dienraštyje
„Draugas“ apie ryšius su Vievio m. biblioteka
Priedas Nr. 5.

Liela parda sastāvīdene,
Jums, Jūsu sei-
mai bei Rēvīo bibliotēko
darbotojamus linku

Linksmu šv. Velyku!

Darutē Kozoloviciene

1998. g., Ārkāgā

Miela pona Vaslavienai,

Sindigpauš sveikimai ir geriamai
linkėjimais Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų
proga Jums, Jūsų artimiesiems, o taip
pat ir visai mūsų bibliotekos draugijai.

Šventė Lomonosovai

1997 metais

The blessings of Christmas are many—
may you enjoy all of them.

Mila pona Vasilavičene,

Ačiū už laiško, už "Gėlę".
Ilgai užtarsau atsakyti, bet
bevo rimtų priežasčių - ligos,
operacijos, sėmėje. Ir dabar
nerašiau laiško, bet nusilgo
tikrai pasispaus ilgą laiško.

Arso geriausio,

Drautė K.

1998. kovo 4

P. Danutės Korzonienės sveikinimai
Vievio bibliotekos darbuotojoms
Priedas Nr. 6

Brangās Bibliotēkai Dievīgai,
Viso pautānu Dievīgo skaitļotāju
brīvo vārdu nošindīgai dēļojū
jums uz padovanotās knygas mūsu
bibliotēkai. Mūsu skaitļotājam kol kas
dar trūkst lietuvīškos pazīntinēs
literatūros apie savo tautiešus, gy-
venamies toli nuo dievros, apie jū
kūrybę. O jūz dovana tikrai padē
užpildyti skaitļotājam šias spragas -
sūžaudins norq toliau žengti į nuostabų
žodžio ir knygos pasaulį.

Visi jūz dovantoti knygos yra
nepaprastai vertingos. Už enciklopedijs,
kuris mums atsiuntėte, dievuoja mo-
kama tūkstančiai litų. O tie litų me-
šai kas tur, kad pailty jū įsigyti.

Įdėl dar kartą tariu nuoširdų
acitę. Tėlaimina Jūs Dieva.
-Mait-

Taip prasidėjo mūsų pažintis su
kraštiečiais išeiviais.
Priedas Nr. 7.

Panaudotos literatūros sarakšas:

1. Bartušķz, Vļadzs. Gyvenimas Vienvyje smagus
ir neužmirštamas: Atsiminimai. — / Gėlė. — 1998.
— Vzs. 13. — P. 6.
Tėsinys: — Vzs. 27. — P. 6;
Tėsinys: — Koro. 13. — P. 6;
Tėsinys: — Koro 27. — P. 7.
2. Korzonienė, Danutė. Ar jau spaudos rajus
pasibaigė? — / Draugas. — 1997. — Rugpj. 29. (iškarpa)

Nepublikuotė medžiaga:

1. P. Danutės Korzonienės laiškai.
2. Doranotos literatūros sąrašas.
3. Fotomustraukos.
4. Laiško išsiųsto į JAV kopiją.
5. Siuntinys pristatymo kritic.
6. Sveikinimai.

Turinys:

1. Įvadas	1 p.
2. Miškininkas Vladas Bartuška Nevyje	3 p.
3. Būklės iš Nevio	8 p.
4. Paskutiniai gyvenimo metai	9 p.
5. Salomėjos ir Vlado Bartuško vaikai ir anūkai	10 p.
6. Priedai	12 p.
7. Panaudotos literatūros sąrašas	13 p.
8. Nepublikuota medžiaga	13 p.